

“হে প্ৰিয় সন্তান সকল :- তোমালোকে সুখ দুখ , মান অপমান সকলো সহ্য কৰিব লাগিব, পুৰণি সংসাৰৰ সুখৰ পৰা বুদ্ধিক আতৰাই দিব লাগিব, নিজৰ মতত চলিব নালাগে।

প্ৰশ্ন:- দেৱতাৰ জন্মত কৈও এই জন্ম বহুত ভাল কেনেকৈ?

উত্তৰ:- এই জন্মত তোমালোক সন্তান সকলে শিৱবাবাৰ ভাণ্ডাৰ পৰা খোৱা। ইয়াত তোমালোকে অজস্ৰ অৰ্জন কৰিছা, তোমালোকে বাবাৰ শৰণ লৈছা। এই জন্মতে তোমালোকে নিজৰ এইলোক পৰলোক খনক সুখী কৰা। সুদামাৰ দৰে দুই মুঠি দি ২১ জন্ম ৰাজ্যৰ অধিকাৰ লোৱা।

গীত :- লাগিলে ওচৰত থাকা বা দূৰতে থাকা!

ওম শান্তি। গীতটিৰ কিমান ভাল অৰ্থ আছে। পিতাই বহি সন্তান সকলক বুজাইছে লাগিলে আমি এই শৰীৰটোৰ ওচৰতে থাকো বা দূৰতেই থাকো কিয়নো সন্মুখত যোগৰ শিক্ষা দি আছে। প্ৰেৰণাৰ দ্বাৰা টো দিয়া নহয়। লাগিলে মই ওচৰত থাকো বা দূৰতে থাকো স্মৰণ মোকে কৰিব লাগিব। ভগৱানৰ ওচৰলৈ যাবৰ বাবেইটো ভক্তি কৰা হয়। পিতাই বহিলে বুজায় যে হে জীৱাত্মা সকল, এই শৰীৰত নিবাস কৰা আত্মা সকল, আত্মাৰ লগত পৰমপিতা পৰমাত্মাই বহি কথা পাতে। পৰমাত্মাৰ আত্মা বোৰৰ লগত নিশ্চয় মিলন হব লাগিব সেই বাবেই জীৱাত্মা বোৰে ভগৱানক স্মৰণ কৰে কিয়নো জীৱাত্মাবোৰ দুখী হৈ থাকে। সত্য যুগত কোনোৱে স্মৰণ নকৰে। এতিয়া তোমালোক সন্তান সকলে জানিছা যে আমি বহুত পুৰণা ভক্ত হয়। যেতিয়াৰে পৰা আমাক মায়াই ধৰিছে তেতিয়াৰ পৰা ভগৱানৰ, শিৱৰ স্মৰণ আৰম্ভ হৈছে কিয়নো শিৱবাবাই আমাক স্বৰ্গৰ মালিক বনাইছিলো। সেয়ে তেখেতৰ স্মৰণিকা তৈয়াৰ কৰি ভক্তি কৰা হয়। এতিয়া তোমালোকে জানিছা যে পিতা সন্মুখলৈ আহিছে লৈ যাবলৈ। কিয়নো এতিয়া বাবাৰ ওচৰলৈ যাব লাগিব। যেতিয়ালৈকে ইয়াত থাকিম তেতিয়া লৈকে পুৰণা দেহক , পুৰণা সংসাৰ খনক বুদ্ধিৰ পৰা পাহৰি যাব লাগিব আৰু যোগত থাকিব লাগিব। তেতিয়া এই যোগাৱৰ্ত্তিৰ দ্বাৰা পাপ ভস্ম হ’ব। ইয়াত পৰিশ্ৰমৰ প্ৰয়োজন হয়। পদ বোৰো বহুত উচ্চ হয়। বিশ্বৰ মালিক হব লাগিব। মনুষ্যই কয় যে বিশ্বৰ মালিক শিৱ বাবাই হয় , কিন্তু নহয়, বিশ্বৰ মালিক মনুষ্যই হয়। পিতাই সন্তান সকলক বিশ্বৰ মালিক বনায়। কয় যে তোমালোকেই বিশ্বৰ মালিক আছিলো, পুনৰ ৮৪ জন্ম লৈ লৈ এতিয়া কড়িৰো মালিক হৈ থকা নাই। প্ৰথম নম্বৰ জন্ম আৰু এতিয়াৰ অন্তিম জন্ম , কিমান দিন ৰাতিৰ পাৰ্থক্য। কাৰোৱেই স্মৃতিত আহিব নোৱাৰে, যেতিয়া লৈকে পিতাই আহি সাক্ষাৎকাৰ নকৰায়। জ্ঞান, বুদ্ধিৰ দ্বাৰাও সাক্ষাৎকাৰ কৰা হয়। যি চালাক সন্তান হয় তেওঁ লোকে সদায় পিতাক স্মৰণ কৰে। তেওঁ লোকে বহুত আমেজ পাব। ইয়াত তোমালোকে সকলো নতুন কথা শুনা। মনুষ্যই একো নাজানে। তেওঁ লোকে অযথা কথা শুনাই থাকে আৰু য’তে ত’তে হাবাখুৰি খায় থাকে। তোমালোকক ভুল পথত যোৱাৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰা হৈছে। পিতাই কয় তোমালোকে আত্মা হৈ পিতাক স্মৰণ কৰি থাকিব। বুদ্ধিত এইটো বিচাৰ থাকিব লাগে যে আমি আত্মা বোৰে বাবাৰ ওচৰলৈ যাব লাগিব, এই সৃষ্টি খন যেন আমাৰ বাবে নহয়। এই পুৰণা সৃষ্টি খন শেষ হৈ যাব। আমি আকৌ স্বৰ্গত আহি নতুন মহল তৈয়াৰ কৰিম। দিনে ৰাতিয়ে এই বোৰ সংকল্প চলি থাকিব লাগে। পিতাই (ব্ৰহ্মাই) নিজৰ অনুভৱ শুনায়ে ৰাতি হ’লে এই বোৰ সংকল্পই চলি থাকে। এই নাটক খন এতিয়া সম্পূৰ্ণ হৈছেহি, এই পুৰণা চোলা এৰিব লাগে। অৱশ্যে বিৰ্কমৰ বোজা বহুত আছে সেই বাবে নিৰন্তৰ বাবাক স্মৰণ কৰিব লাগে। নিজৰ অৱস্থাক নিজ দৰ্পণত চাব লাগে যে আমাৰ বুদ্ধি সকলোৰে পৰা আঁতৰি আছেনে? কৰ্ম আদি কৰি থাকিও বুদ্ধিৰ দ্বাৰা কাম কৰি লব পৰা যায়। বাবাৰ ওপৰত কিমান কাম থাকে। কিমান সন্তান আছে। তেওঁ লোকৰ অৱস্থাৰ বুজ লৈ থাকিব লাগে। সন্তান সকলক শৰণ দিব লাগিব। বহুত দুখী আত্মা আছে। কাজিয়া আদিত কিমান দুখী হৈ মৃত্যু হয়। এই খিনি বহুত বেয়া সময়। সেই বাবে সন্তান সকলক শৰণ দিবৰ বাবে এই ঘৰ বোৰ তৈয়াৰ কৰা হৈছে। ইয়াত সকলো নিজৰ সন্তানেই থাকে। কোনো ভয় নাই আৰু যোগৰ বলটো আছেই। সন্তান সকলে সাক্ষাৎকাৰো কৰিছে, যি পিতাক সঠিক ভাৱে স্মৰণ কৰে তেওঁক পিতাই ৰক্ষাও কৰে। শত্ৰুক ভয়ংকৰ ৰূপ দেখুৱাই খেদাই দিয়ে। তোমাৰ যেতিয়ালৈকে দেহ থাকিব তেতিয়া লৈকে স্মৰণ কৰি থাকিব লাগিব। ন’হলে শাস্তি খাব লগীয়া হব। ডাঙৰ মানুহৰ সন্তানে শাস্তিৰ কথা ক’লেই কান্ধ তল কৰি দিয়ে। তোমালোকেও কান্ধ তল কৰি দিব লাগিব। সন্তান সকলৰ বাবে আৰু বেছিকৈহে শাস্তি হব। কোনোবাই এনেকৈও কয় এতিয়া মায়াৰ সুখ লৈ লওঁ পিছত যি হব দেখা যাব। বহুতৰে পুৰণি দুনিয়া খনৰ সুখ মিঠা লাগে। ইয়াত সুখ দুখ, মান অপমান ইত্যাদি সকলো সহ্য কৰিব লাগিব। উচ্চ প্ৰাপ্তি বিচাৰিলে বাবাক অনুসৰণ কৰিব লাগিব। মাতা পিতাৰ আদেশ মতে চলিব লাগিব। নিজৰ মত মানেই হল ৰাৱণৰ মত। সেই মনমতে ভাগ্যখনক বান্ধোনহে আনি দিবলৈ আহে। পিতাক শুধিলে বাবাই **ঘপকৰে** কব এয়া আসুৰি মত। শ্ৰীমত নহয়। পদে পদে শ্ৰীমত লব লাগিব। চাব লাগে যে কৰবাত ওলোটো কাম কৰি পিতাৰ নিন্দাটো কৰোৱা হোৱা নাই? দেৱী- দেৱতা তেতিয়া হব। যেতিয়া এনেকোৱা লক্ষণ হব। এনেকোৱা নহয় যে তাত স্বত:পূত: ভাৱে লক্ষণ আহি যাব। বহুত মিঠা হব লাগিব। যদি ধৰি লোৱা শিৱবাবাই নহয়, ব্ৰহ্মা বাবাই কয় তেতিয়াও দায়িত্বশীল এয়েই থাকিব ন। যদি কোনো লোকচান হয় তেন্তে কোনো কথা নাই। এইটো নাটক খনত আছিলে গতিকে তোমাৰ ওপৰত কোনো দোষ নাই। অৱস্থা বহুত ভাল লাগিব।

যদিও তোমালোক ইয়াত বহি আছা, তথাপি বুদ্ধিত এই কথাই থাকিব লাগে যে আমি ব্ৰহ্মাণ্ডৰ মালিক, তাৰ নিবাসী হয়। এই ৰীতিৰে ঘৰত থাকি কৰ্ম কৰি, **উপৰাম** হৈ গৈ থাকিব। যেনেকৈ সন্যাসীয়ে গৃহস্থৰ পৰা উপৰাম হৈ যায়। তোমালোকেও সম্পূৰ্ণ পুৰণা সংসাৰৰ পৰা উপৰাম হৈ যোৱা। সেইটো হ'ল যোগী সন্যাস আৰু এই সন্যাসৰ মাজত দিন ৰাতিৰ সমান পাৰ্থক্য আছে। এই ৰাজযোগ পিতাই শিকায়। সন্যাসীয়ে শিকাব নোৱাৰে কিয়নো মুক্তি জীৱন মুক্তিৰ দাতা এজনেই। সকলোৰে মুক্তি হ'ব লগীয়া আছে কিয়নো সকলো পুনৰ ঘূৰি যাব লাগিব। সাধু লোক সকলে পুনৰ ঘূৰি যাবলৈ সাধনা কৰে। ইয়াত দুখ আছে। কোনোৱে আকৌ কয় আমি ব্ৰহ্মাণ্ডত বিলীন হৈ যাওঁ। বহুত মত আছে।

বাবাই বুজাইছে যে কোনো কোনো সন্তান আছে যাৰ পুৰণা সম্বন্ধ বোৰ স্মৃতিত আছে। সেই সংসাৰৰ সুখ পাবলৈ আশা **উপজে** আৰু ইয়াৰ পৰা মৰি যায়। পিছত তেওঁৰ ভৰি ইয়াত নোৰোৱা হয়। মায়াই বহুত লোভ দিয়ে। এটা **উক্তি** আছে ভগৱানক মনত পেলোৱা নহলে **ৰাজ** (শেন চৰাই) আহি যাব, এই মায়াইও ৰাজ দৰে আক্ৰমণ কৰে। এতিয়া যিহেতু পিতা আহিছে গতিকে এতিয়াও পুৰুষাৰ্থ কৰি উচ্চ পদ নোপোৱা তেন্তে কল্প **কল্পান্তৰটো** নোপোৱা। ইয়াত পিতাৰ ওচৰটো কোনো দুখ নাই গতিকে পুৰণা দুখৰ সংসাৰ খন পাহৰি যাব লাগে নহয় জানো! গোটেই দিনটোৰ **পোতামেল** (হিচাব) চাব লাগে। কিমান সময় পিতাক স্মৰণ কৰা হ'ল। কাৰোৱাক জীৱন দান দিয়া হ'লনে। পিতাই তোমাক জীৱদান দিছে নহয়। সত্যযুগ ত্ৰেতা যুগলৈকে তোমালোক অমৰ হৈ থাকা। ইয়াত কাৰোৱাৰ মৃত্যু হলে কিমান যে কন্দা কটা কৰে। স্বৰ্গত দুখৰ কোনো নামেই নাই। বুজি পালা যে পুৰণা চোলা সলায় নতুন লয়। এই উদাহৰণটো তোমাৰ লগত মিলে আন কোনোৱে এই উদাহৰণ দিব নোৱাৰে। তেওঁলোকে কিবা পুৰণা চোলাটোক পাহৰিব পাৰেনে? তেওঁলোকে টকা পইছা গোটাই থাকে। ইয়াত তোমালোকে যি পিতাক দিয়া সেয়া কি স্বয়ং পিতাই খায় বা নিজৰ হাতত ৰাখে নেকি! ইয়াৰ দ্বাৰা সন্তান সকলৰে লালন পালন কৰে সেয়েহে এইটো শিৱবাবাৰ সঁচা ভাণ্ডাৰ হয়, এই ভাণ্ডাৰৰ পৰা খোৱা সকলে ইয়াতেই সুখী, জন্ম জন্মান্তৰো সুখী হৈ থাকে।

তোমালোকৰ এই জন্মটো বহুত দুৰ্লভ হয়। দেৱতা জন্মতকৈও তোমাৰ এই জন্ম বেছি সুখী কিয়নো পিতাৰ শৰণত আছা। ইয়াৰ পৰা তোমালোকে অজস্ৰ উপাৰ্জন কৰা যি বোৰ জন্ম জন্মান্তৰ ভোগ কৰিবা। সুদামাৰ দৰে দুই মুঠিৰ পৰিৱৰ্তে 21 জন্মৰ বাবে মহল প্ৰাপ্তি হৈছিল। এই লোকটো সুখী পৰলোকটো সুখী, জন্ম-জন্মান্তৰৰ বাবে, সেই বাবে এই জন্ম বহুত ভাল হয়। কোনোৱে কয় সোনকালে বিনাশ হলে আমি সোন কালে যাব পাৰিম কিন্তু এতিয়াও বহুত খাজানা পিতাৰ পৰা লবলৈ বাকী আছে। এতিয়া ৰাজধানী ক'ত তৈয়াৰ হৈছে। তেন্তে সোনকালে বিনাশ কেনেকৈ কৰিব। সন্তান সকলে এতিয়া ক'ত যোগ্য হৈছে। এতিয়াটো পিতাই পঢ়াবৰ বাবে আহি থাকে। বাবাৰ সেৱা **অপৰমপাৰ** হয়। বাবাৰ মহিমাও অপৰমপাৰ হয়। যিমান উচ্চ হয় সেৱাও সিমানেই উচ্চ কৰো, সেই বাবেই মোৰ **স্মৰণিকা** আছে। উচ্চতকৈও উচ্চ বাবাৰ গাৰ্ভী (স্থান), যি যিমান পুৰুষাৰ্থ কৰিব সিমানেই নিজৰ ভাগ্য গঢ়ি লব। এইয়া অৰ্জন হৈছে অবিনাশী জ্ঞান ৰাত্ৰি, যি তাত গৈ অজস্ৰ হৈ যায়। সেই বাবে সন্তান সকলে বহুত ভাল পুৰুষাৰ্থ কৰিব লাগে। পিতাক ইয়াতো স্মৰণ কৰা আৰু তাতো স্মৰণ কৰা। **জখলা** (খট খটি) আছে নহয়। অন্ত: দৰ্শনত চাব লাগে যে মই কিমান পিতাৰ সুযোগ্য সন্তান হয়। কিমান জন অন্ধক পথৰ সন্ধান দিওঁ। নিজৰ লগত কথা পাতিলে আনন্দ লাগে। যেনেকৈ বাবাই (ব্ৰহ্মাই) অনুভৱ প্ৰকাশ কৰে- শুই থাকোতেই কথা পাতি থাকো। বাবা আপোনাৰ মহিমা কিমান। ভক্তিৰ মাৰ্গতটো আমি পুনৰ পাহৰি যাম। ইমান প্ৰাপ্তি আপোনাৰ পৰা পাই কিন্তু পুনৰ সত্যযুগত পাহৰি যাম। পুনৰ ভক্তি মাৰ্গত আপোনাৰ স্মৰণিকা তৈয়াৰ কৰিম। কিন্তু আপোনাৰ কৰ্মক পাহৰি যাওঁ, **যেনেকৈ বুৰুক, অজ্ঞানী হৈ যাওঁ**। এতিয়া পিতাই কিমান জ্ঞানী কৰিলে। দিন ৰাতিৰ পাৰ্থক্য আছে। ঈশ্বৰ সৰ্বব্যাপী হয়, এইটো কিবা জ্ঞান নেকি? জ্ঞানটো সৃষ্টি চক্ৰ খনৰ লাগিব। এতিয়া আমি 84 ৰ চক্ৰ সম্পূৰ্ণ কৰি ঘূৰি যাম, পুনৰ আমি জীৱন মুক্তিলৈ আহিব লাগিব। নাটকৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলাই আহিব পাৰে নেকি। আমি হয়েই জীৱন মুক্তিৰ যাত্ৰী।

অতি মৰমৰ, কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা পিতা আৰু বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মাৰ পিতাৰ আত্মিক সন্তান সকলক নমস্কাৰ।

নিশাৰ ক্লাছ 16-12-68

বাবাই কাৰোৱাক কণ্যা বুলি কয় কাৰোৱাক মাতৃ বুলি কয়। নিশ্চয় কিবা পাৰ্থক্য থাকিব লাগিব। কাৰোৱাৰ সেৱাৰ পৰা সুগন্ধ ওলায় কোনোবা জন অক (মদাৰ) ফুলৰ দৰে হয়। বাবা ওপৰৰ পৰা আহিছে বিশ্বখনক পবিত্ৰ বনাবলৈ। তোমাবো এইটো কৰ্তব্য হয়। তাৰ পৰা যি জনে প্ৰথমে আহে তেওঁ পবিত্ৰ হয়। নতুনকৈ আহি তেওঁ লোকে সুগন্ধ বিলাই। বিবেকে কয় শিৱবাবাৰ সন্তান হোৱাৰ লগে লগে অধিকাৰী হৈ গলো।

গতিকে সেই সুগন্ধ আহিব লাগে। অধিকাৰী হৈ গ'লা সেই গতিকে সকলোৱে নমস্কাৰ কৰে। তুমি বিশ্বৰ মালিক নিশ্চয় আছিল, কিন্তু পঢ়াত পাৰ্থক্য বহুত আছে। এইটো নিশ্চয় হ'ব লাগিব। সন্তান সকলৰ নিশ্চয় হৈ যায় যে এই জনেই বাবা হয় আৰু চক্ৰটো বুদ্ধিত থাকে। তেন্তে পিতাই কয় আৰু বেছিকৈ কোনো কমা পিতাৰ অবিহনে কোনোও স্বদৰ্শন চক্ৰধাৰী চক্ৰৱৰ্তী বনাব নোৱাৰে। ইংগিতৰেই হৈ যায়। যি সকল কল্পৰ

আগতেই আহিছিলে তেওঁ লোকেই পুনৰ হব। বহুত সন্তান আছে। পবিত্ৰতাৰ কাৰণে কিমান অত্যাচাৰ কৰে। যাৰ মাধ্যমেৰে পিতাই গীতা শুনাইছে তেওঁকো কিমান গালি দিয়া হৈছে। শিৱবাবাকো গালি দিয়ে। কাছ মাছ অৱতাৰ বুলি কোৱাওঁ গালি দিয়া হয়। পঢ়িলে কোনোৱাই বহুত ঐশ্বৰ্য্য শালী হৈ যায়, কিমান উপাৰ্জন কৰে। এটা অস্ত্ৰোপচাৰত ২ হাজাৰ ৪ হাজাৰ অৰ্জন কৰে! কোনো কোনোৱাই কুটুম্বৰ লালন পালনো কৰিব নোৱাৰে। চিন্তা হয়। কোনোৱা জন্মই জন্মান্তৰৰ বাবে ৰাজ্যঅধিকাৰী হয়। কোনোবা জন জন্মৰ পৰাই দৰিদ্ৰ হয়। পিতাই কৈছে যে মই তোমালোকক বুজি পোৱা কৰি তুলিছোঁ। এতিয়া তোমালোকে সকলো কথাতে নাটক বুলি কৰা। সকলোৰে অভিনয় আছে। যি অতীত হ'ল সকলো নাটক, (ড্ৰামা) নাটক খনত যি থাকে সেয়াই হৈ থাকে। নাটক অনুসৰি যি হয় ঠিকেই হয়। তোমালোকে যিমানেই নুবুজোৱা কয় বুজি নাপায় অৱশ্যে ইয়াত আচাৰ ব্যৱহাৰ ভাল হ'ব লাগিব। প্ৰতি জনে চাব লাগে যে নিজৰ মাজত কোনো দুৰ্বলতা আছে নেকি? মায়া বহুত কাঢ়া হয়। ইয়াক যিকোনো প্ৰকাৰেৰে হ'লেও উলিয়াব লাগিব। সকলো দুৰ্বলতাক উলিয়াব লাগিবই। পিতাই কয় যে বান্ধোনত থকা মাতৃ সকলে সকলোতকৈ বেছিকৈ স্মৰণ কৰে। তেওঁলোকে ভাল পদবী পায়গৈ। যিমানেই বেছিকৈ মাৰ খায় সিমানেই বেছি স্মৰণত থাকে। হায় বুলি শিৱ বাবাকে স্মৰণ কৰে। জ্ঞানৰ দ্বাৰা শিৱ পিতাক স্মৰণ কৰে। তেওঁ লোকৰ দৈনিক **টোকা** ভাল হয় এনেকৈ যি মাৰ খায় আহে তেওঁ লোকে সেৱাও ভাল কৈ কৰে। নিজৰ জীৱন উচ্চ বনাবলৈ ভালকৈ সেৱা কৰে। সেৱা নকৰিলে অন্তৰ খন খায় থাকে। অন্তৰ খনে বাৰে বাৰে কৈ থাকে আমি গৈ সেৱা কৰোঁ। লাগিলে বুজিও পায় সেৱা কেন্দ্ৰ এৰি যাব লগাত পৰিব, কিন্তু প্ৰদৰ্শনীত বহুত সেৱা থাকিলে কেন্দ্ৰৰ চিন্তা নকৰি, সেৱা কৰিবলৈ যাব লাগে। যিমানে আমি দান কৰিম সিমানেই বলবান হৈ গৈ থাকিম। দান নিশ্চয় কৰিব। এইটো হ'ল অবিনাশী জ্ঞান ৰত্ন, যি জনৰ ওচৰত থাকিব তেওঁহে দান কৰিব পাৰিব। সন্তান সকলৰ গোটেই সৃষ্টি খনৰ আদি মধ্য অন্তৰ জ্ঞান স্মৰণত আহি যাব লাগে। সম্পূৰ্ণ চক্ৰ খন ঘূৰি থাকিব লাগে। পিতাও এই সৃষ্টিৰ আদি মধ্য অন্ত খন জানোতা হয়। নিশ্চয় জ্ঞানৰ সাগৰ হয়। সৃষ্টিৰ চক্ৰ খনক জানোতা হয়। এই দুনিয়া খনৰ বাবে একেবাৰে নতুন জ্ঞান হয়, যি জ্ঞান কেতিয়াও পুৰণা নহয়। আচৰিত কথা নহয় নে যি জ্ঞান বাবাই কয়। কোনোবা যিমানেই সাধু মহাত্মা হ'লেও জখলাৰে ওপৰলৈ যাব নোৱাৰে। বাবাৰ অবিহনে কোনেও গতি-সদগতি দিব নোৱাৰে। মানুহেও নোৱাৰে, দেৱতা সকলোৱেও নোৱাৰে। মাথো এক বাবাই দিব পাৰে। দিনে প্ৰতিদিনে বৃদ্ধি হৈ থাকিব। বাবাই কৈছিলে **প্ৰভাত ফেৰিত** এই লক্ষ্মী নাৰায়ণৰ চিত্ৰ, জখলাৰ **ট্ৰান্স লাইট**ৰ চিত্ৰ থাকিব লাগে। বিজুলীৰ এনে কোনো বস্তু হ'ব লাগে যাৰ পৰা জিলিকনি ওলাই থাকে। শ্লোগান কৈ যাব লাগে। সন্যাসীয়ে কেতিয়াও ৰাজযোগ শিকাব নোৱাৰে। ৰাজযোগ পৰমপিতা পৰমাত্মাই শিকাই আছে ভাগীৰথীৰ দ্বাৰা। এনেকুৱা কথা বহুত শুনিব। ভাল বাবু! শুভ ৰাত্ৰি।

ধাৰণাৰ কাৰণে মূখ্য **সাৰাংশ**:-

- ১ এই নাটক খন এতিয়া সম্পূৰ্ণ হ'ল এই কাৰণে এই পুৰনি দুনিয়াৰ পৰা উপৰাম হৈ থাকিব। শ্ৰীমতৰ মতে নিজৰ ভাগ্য উচ্চ কৰি লোৱা। কেতিয়াও উলোটো কাম নকৰিব।
- ২ অবিনাশী জ্ঞান ৰত্ন অৰ্জন কৰিব। আৰু আনকো কৰাব। এক পিতাৰ স্মৰণত থাকি সুপুত্ৰ হৈ অনেক জনক পথ দেখুৱা।

বৰদান:- দিব্য বুদ্ধিৰ বাহনৰ দ্বাৰা তিনি লোকৰে ভ্ৰমণ কৰি জ্ঞান স্বৰূপ বিদ্যাপতি হোৱা:-

দিব্য বুদ্ধি অৰ্থাৎ **ৰাজহাঁহ**ৰ বুদ্ধি। হাঁহে ক্ষীৰ আৰু নীৰ, মণি আৰু পাথৰক চিনি লৈ মণি গ্ৰহণ কৰোঁতা। এই কাৰণে ৰাজহাঁহ সংগমযুগী জ্ঞান-স্বৰূপ বিদ্যা দেৱী, সৰস্বতীৰ বাহন হয়। আপোনালোকেও সকলোৱে জ্ঞান স্বৰূপ হয় এই কাৰণে বিদ্যাপতি বা বিদ্যা দেৱী হয়। এই বাহন দিব্য বুদ্ধিৰ চিন হয়। এই দিব্য বুদ্ধিৰ বাহনৰ দ্বাৰা তুমি তিনি লোকলৈ ভ্ৰমণ কৰিব পাৰিব। এই বাহন সকলো বাহনতকৈ তীব্ৰ গতিৰ হয়।

শ্লোগান:- নিজৰ সৰ্বশক্তিৰ অন্য আত্মাৰ প্ৰতি আত্মত্যাগ কৰি দিয়াই সৰ্ব শ্ৰেষ্ঠ সেৱা হয়।